Gáborélet



2017 szeptember



Sikeres új tanévet kívánunk!



Sztárinterjú Gróf Dávid Honvéd-kapussal

Gábor Tábor 2017

Tartalomjegyzék

Becsöngettek..…...……...…….……2

Miért jó Gáboros ifinek lenni?.....3

Régen volt, hogy is volt……...…….….4

A hónap sztárja: Gróf Dávid…….……...……...…….……6

Eszter néni búcsúja…….…….……..8

A 2016/17-es tanév kitűnő tanulói..…….……...……..9

Tábori élmények…….……..…..……13

Jeles hagyományok…...……15

Ti mondtátok..…….……..……16

Életképek……. …….……..…..……17

Gáborélet iskolai folyóirat **2017. hetedik szám**

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Bollók Zoé 8.a, Horváth Alexandra 8.a, Varga Vivien 6.a, Otschepka Dzsenifer 6.a

Címlap és Életképek szerkesztő: Sarmasági Andrea

Kispesti Gábor Áron Általános Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-9854 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: http://www.gaboriskola.extra.hu/

facebook oldalunk: https://www.facebook.com/kispestigaboraron/?ref=settings

Becsöngettek…



Kedves Gyerekek!

Véget ért a nyári szünidő, újra elkezdődött az iskola. Tudjuk, hogy mindenki sajnálkozva, kissé szomorúan mondja ki ezt a mondatot, az arcotok azonban egészen másról árulkodik. Az öröm látszik rajta, hogy újra viszontlátjátok társaitokat, elmesélhetitek egymásnak nyári élményeiteket, és újra jókat nevethettek együtt. Mi is megpróbálunk ilyen hangulatban hozzákezdeni a tanévhez. Ezért is folytatjuk a suliújságot, hogy ezzel is vidám perceket vigyünk iskolai életetekbe. Noha új a tanév, mi a régit sem szeretnénk feledni, ezért „Dicsőségtablónkon" az előző tanév összes kitűnő tanulóját feltüntettük (még a tavalyi osztálymegjelöléssel). Büszkék vagyunk rátok! Változások is történtek iskolánkban, sajnos már nem dolgozik nálunk Darnyik Eszter néni, akivel a Nádasdy utcai napközisek sok közös élményt élhettek meg, most néhány sorban búcsúzik tőletek. Szeptemberben még mindenkiben élénken élnek a nyári élmények, ezért idézzük fel az igen jól sikerült júliusi káptalanfüredi Gábor tábort az „Életképek" című fényképes rovatunkban, a nyáron elballagott Kelemen Tímea pedig írásos élménybeszámolót is készített hozzá. „A hónap sztárja" rovatunkban az idén 24 év után újra bajnokságot nyerő Budapest Honvéd labdarúgócsapatának kapusa, Gróf Dávid nyilatkozott nekünk. Nem maradnak ki az előző tanév során megszokott rovatok, a „Régen volt, hogy is volt", a „Miért jó Gáboros ifinek lenni", a „Jeles hagyományok" és a „Ti mondtátok"című összeállítás is. Az idei tanévre kívánunk Nektek eredményes tanulást és örömmel teli iskolai perceket! A Gáboréletet ebben a tanévben is havonta olvashatjátok majd az iskola honlapján, és az újsággal párhuzamosan olvassátok iskolai facebook oldalunkat, ahol folyamatosan értesülhettek híreinkről! Hisz a Gáborélet továbbra is rólatok és Nektek szól majd.

Erdős Levente

Miért jó Gáboros ifinek lenni?



– Szántó Dorka

Két éve, 2015-ben végeztem a Gáborban, most a Madách Imre Gimnáziumban tanulok. Ifi gyűlésekre azóta járok, amióta elballagtam, bár az első évben nem volt rá mindig időm. A régi osztályomból többen is ifik, ezért nem romlott meg senkivel sem a kapcsolatom. Persze mellettük megismertem a többi ifit is, és nagyon jól érzem magam velük. Suli-bulin sajnos még egyszer sem tudtam részt venni, de az utána lévő diszkóban mindig ott voltam. Az elmúlt két farsangon is szerepeltem, a jelmezünk és a „koreónk" magáért beszélt. Szerencsére eljutottam két táborba is, amit nagyon köszönök Anna néninek és Ági néninek :). Igaz, az elsőt nem élveztem túlzottan a betegség miatt, de a legutóbbi tábor kárpótolt. Mindenképp szeretnék még ifiskedni jó néhány évig, mert igazán megkedveltem a Gáboros környezetet, gyerekeket, ifiket és tanárokat. Remélem a következő táborba is eljutok, mert nekem mindig a tábor a legnagyobb élmény az évben.

Régen volt, hogy is volt…

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Sándor Tibor, a Nádasdy utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor járt pontosan ide, és ki volt az osztályfőnöke?

1985-ben kezdtem ide járni általános iskolába. Akkor költöztünk Nagybátonyból ide a Zrínyi utcába. A 6. osztályt már itt kezdtem, csak akkor még az iskola neve Hullay Jenő Általános Iskola volt. Osztályfőnököm Bakonyi Ágnes volt. Nagyon jó volt az osztályközösség, pedig egy kész csapatba csöppentem bele. Egy híresség is cseperedett közöttünk: Farkas Ágnes kézilabdázó.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanítás, mint most?

Kívülről-belülről az iskola ugyanúgy néz ki, csak már használtabb állapotban van. A tornaterem a tanári szoba mellet volt. A mostani tornaterem helyén udvar és papírgyűjtő helység volt. Vándoroltunk a termek között, minden órának külön terme volt. A tantermek nem változtak. Akkoriban oroszt tanultunk, de nekem nem kellett, mert édesanyám szlovák származású, és a szláv nyelveket anyanyelvi szinten beszélem. Ezért nem kellett aktívan részt vennem az órákon, mindig jelest kaptam belőle. Hetedikben-nyolcadikban is órák után ott kellett maradni a suliban megcsinálni a házi feladatot, amiben a tanárok segítettek, ha nem értettük.

Mely tanáraira emlékszik vissza szívesen?

Régi tanárok közül egy tanár ott van, aki engem is tanított: a tesi tanár Gyula bácsi, aki fiatal tanárként igen lelkes volt, a lelkünket is kihajtotta. Sakk versenyt is tartott, amin második helyezést értem el. Vili bácsi technika tanárként szigorú volt, de mindig segítőkész, ő tartotta a számítógépes tanfolyamot is. Éva néni magyartanárként készített fel a szavalóversenyre.

Milyen emlékezetes iskolán kívüli események voltak akkoriban?

Jártunk paradicsomot szedni, állatkertbe, vándortáborba, aminek Gizi néni volt főszervezője. Szombatonként ping-pong és foci, volt suli diszkó külön a kicsiknek és nagyoknak.

Miért szeretett ide járni?

Azért szerettem ide járni, mert nagyon családias volt a légkör, mindenki ismert mindenkit, összetartottunk. Nagyon örülök neki, hogy ez a légkör a mai napig megmaradt a tanárok és a diákok közt is, nyilvánvalóan ez az igazgatónőnek is köszönhető. Annak is örültem, hogy közel volt a suli, de mégis én értem haza legkésőbb.

A hónap sztárja:

Gróf Dávid

Kerületünk labdarúgó csapata, a Budapest Honvéd az idei évben 24 év után lett újra bajnok. A bajnoki cím egyik fő letéteményese a csapat kiváló kapusa, Gróf Dávid, aki kacskaringós pályafutást maga mögött tudva úgy tűnik révbe ért. Már egészen fiatalon Skóciába, a Hibernian csapatához került, és nagy ígéretnek számított. De aztán lejtmenet következett több alacsonyabb osztályú angol, illetve német csapatnál. 2016-ban a másodosztályú Csákvárról igazolta le a Honvéd, és első szezonjában rögtön bajnok lett, és bekerült a válogatott keretbe is. Miután megkerestük, készséggel nyilatkozott nekünk.



Mikor és hogyan kerültél kapcsolatba a focival?

Édesapám közel 20 évig profi focista (kapus) volt, így beleszülettem a futballba. Egészen kiskorom óta őt próbáltam utánozni, és nem is lehetett kérdés, hogy mi szeretnék lenni, ha nagy leszek.

Próbálkoztál-e mezőnyben is, és mikor döntötted el, hogy kapus leszel?

Mint az előbb említettem, édesapám révén, bennem sosem volt kérdés, hogy milyen poszton szeretnék játszani. Mezőnyben pedig maximum iskolai focikon vagy baráti társaságokban, ha játszottunk, próbálkoztam. Ez azért elég sűrűn fordult elő.

Milyen tanuló voltál általános iskolában, melyek voltak a kedvenc tantárgyaid?

Ha hiszitek, ha nem, általános iskolában végig kitűnő tanuló voltam. Talán 13-14 éves koromban lehetett, amikor kaptam is egy oklevelet Budapest főpolgármesterétől ezen címszóval, hogy „Élen a sportban, élen a tanulásban”. Kedvenc órám természetesen a tesi volt, de nagyon érdekelt még a történelem.

Milyen iskolai csínytevésekre emlékszel?

Magatartásom is jeles volt, bár pár ablakot labdával én is betörtem.

Sokat játszottál külföldön, Skóciában, Angliában és Németországban is. Mi volt a legnehezebb, és mi a legérdekesebb a külföldi létben?

Az első legnehezebb dolog az egyedüllét volt fiatalon, és az, hogy csak magamra számíthattam. Persze idővel ez is könnyebben ment. A más kultúrák nekem nagyon tetszettek, a nyugodtabb, kevesebb rohanással járó mindennapok. De a futballban is úgy érzem, minden országban sikerült valami újat tanulnom, a nyugati mentalitást, a győzni akarást átvennem.

Mi volt a sikeretek titka, mitől tudott újra bajnok lenni a Honvéd?

Elsősorban a remek csapatszellemet emelném ki, egymásért küzdöttünk meccsről meccsre. Másodsorban edzőnk, Marco Rossi remekül összerakott minket, jó játékosokból álló csapatunk van.

Milyen céljaid vannak a fociban, és mik a későbbi terveid a privát életben?

Szeretnék még újabb bajnoki címet ünnepelni a Honvéddal, voltam már válogatott kerettag, de szeretnék be is mutatkozni a nemzeti tizenegyben. Ez szerintem minden gyerek álma. És még egyszer szeretnék külföldön védeni, egy topbajnokságban. Pályafutásom után sem szeretnék a futballtól távol kerülni. Akár sportmenedzserként, akár a médiában szívesen kipróbálnám majd magam. Reméljük addig azért még 10-12 évem van!





Eszter néni búcsúja

Kedves Osztályom, Kollégák, Gáborosok!

Három, élményekben és emlékekben gazdag éven vagyok túl veletek, és minél több idő telik el, annál gyakrabban villannak be ezek a pillanatok. Pályakezdőként kaptam egy osztályt, amelynek tagjait hétről-hétre, hónapról-hónapra mind jobban megismertem és megszerettem, és ezt az érzést folyamatosan kaptam vissza az idő folyamán. Egy kis délutáni család lettünk, távozó és újonnan jött családtagokkal, amelyben délutánonként "szívtuk egymás vérét", formáltuk egymást, kérleltük a másikat, hogy ne tanuljunk (ti engem), vagy hogy tanuljunk (én titeket), és lassan mindannyian rájöttünk, hogyan is lehet ezt egyre jobban csinálni, jól csinálni. Angol szavak, verstanulás, szorgalmik, témazárók, rajzos házik. Kis harcok voltak ezek délutánonként, de végül együtt győztük le az ellenfelet, a „Nemakaromot".

Volt, amikor nem tanultunk. Mert a délelőtt úgy hozta, hogy ki kell beszélni a dolgokat. Olykor hosszan belefeledkeztünk, néha még a négyórási csengő sem jelentett akadályt. Volt, mikor csak ültünk és beszéltünk, de volt, amikor puzzle-k, a kártyázások, twisterezések, adventi naptárkészítések, osztálydekorálás vagy csak akasztófázás során jöttek elő különféle témák, és csak beszéltünk, beszéltünk, beszéltünk…

Örültem annak, hogy suli után is kaphatóak voltatok egy kis közös "bandázásra". Az ilyen alkalmak új helyzetben világítják meg a másikat, többet tudunk meg a társunkról. A moziba járások, a "jáccós" délutánok, a NOÉ-s látogatás, az osztálykirándulások során egy teljesen más, iskolán kívüli helyszínen is együtt lehettetek, és egyre jobban hozzászoktatok a fényképezőmhöz is. Idővel már ti is kértétek, hogy ezt, meg azt küldjem el privátban. Hiszek a képek erejében, ahogyan előhívják az akkor megélt pillanatokat.

De nem csak kis családban voltam délutánonként, hanem nagyobban is. Lassan az épület minden gyermekét megismertem, megkedveltem, és néha olyan fura volt látni, ahogy nőnek. Egyik pillanatban még félszegen ott ácsorgott az udvar közepén, fél év múlva már egy kisebb csapat tömörült köré, és mint játékmester osztotta ki a feladatokat.

És végül a családban mindig vannak nagyok is, így nem voltam egyedül sosem. A kezdeti és a későbbi nehézségeken is sokszor átlendítettetek, Ti, kedves Kollégák. Sokat tanultam Tőletek, és igyekszem ezeket hasznosítani. Köszönöm Nektek!

Köszönöm nektek 8. a osztály a bizalmat, a szeretetet és a sok nevetést, azt a „könnycsordulósat", aminek annyiszor részese voltam. Legyetek olyan szeretettel teliek, elfogadóak és türelmesek egymással, amilyenek velem voltatok! Segítsétek egymást, tartsatok össze és nevessetek sokat! Egy Chamfort nevű francia író mondta egyszer, hogy "Életünk napjai közül egyik sem annyira kárba veszett, mint az, amelyen nem nevettünk.". És tényleg így van.

A 2016/17. tanév kitűnő tanulói



Nász Maja 2.a

Bekker Barnabás 2.b

Cserhegyi Bence 2.b

Csomó Annamária 2.b

Koszora Izabella 2.b

Szász András 2.b

Szemere Soma 2.b

Várhegyi Dalma Judit 2.b

Vörös Zsófia Eszter 2.b

Horváth Roland 3.a

Virág Szabolcs 3.a

Zsurka Mira 3.a

Bakró Amarilla Tímea 3.b

Erős Levente 3.b

Sallai-Dintsér Marcell 3.b

Virág Gergő 3.b

Ruzsai Cintia 4.a

Schmálik Barbara 4.a

Bálizs Nándor 4.b

Gombi-Nagy Luca 4.b

Hallgas Benedek 4.b

Joó Marcell 4.b

Kispál László 4.b

Nagy Janka 4.b

Nguyen Nhat Duy 4.b

Oberlander Zsófi 4.b

Salamon Zsolt 4.b

Siklósi Panni 4.b

Bánkuti László 5.b

Nguyen Nghi Van 5.b

Csukás Lilianna 5.c

Fucskó Milán 5.c

Horváth Zsombor 5.c

Jánosi Attila 5.c

Várhegyi Hajnal 5.c

Mózer Norbert 6.a

Dávid Panka 6.c

Farkas-Pintér Gergely 6.c

Fazekas Réka 6.c

Gulyás András 6.c

Kór-Hanák Nóra Virág 6.c

Lakk Zsombor 6.c

Mezei Benedek 6.c

Országh Júlia 6.c

Ruff Anna 6.c

Shan da Zhan 7.a

Őri Zita 7.b

Bálint Gergely 7.c

Bencze Laura 7.c

Fábián Dorottya 7.c

Fábián Tamás 7.c

Illés Krisztina 7.c

Joó Milán 7.c

Nguyen Thi Dieu Anh 7.c

Stelczer Virág 7.c

Várhegyi Viola 7.c

Gábor Lili 8.b

Nguyen Quynh Trang 8.b

Beliczki Ákos 8.c

Győrffy Veronika 8.c

Országh Anna 8.c

Tagscherer Csenge 8.c

Varga Vencel 8.c

Zsíros Roland 8.c

Szülői felajánlásoknak (és a Fundamentának) köszönhetően új monitorokkal bővült a Nádasdy utca informatikai terme. Köszönjük szépen!





Tábori élmények



2017.07.17. Hétfő – a Gábor tábor első napja. Reggel 10 előtt a suli előtt gyülekeztünk az indulásra várva. Mikor végre leszálltunk a buszról, kiderült, hogy ki melyik faházban fog „lakni". A nagy- és kistáborban is voltak már felújított házak. Mindenki nagyban nekiállt kicsomagolni, körbenézni, megnézni társai házát. Rettentő jó volt azt a sok boldog arcot látni, milyen felszabadult volt mindenki!

Közben megvolt a zászló felhúzása, Erzsi néni elmondta a szabályokat, az ifik megmutatták a gyülekező dalokat. Ezután nem maradhatott ki a strand sem, majd a vacsora és az esti program. A focipályán voltak különböző játékok, évfolyamonként voltunk felosztva.

Második nap Ádám vetélkedője volt a délelőtti program, fent a hegyen, nagyon jó feladatok voltak. Mint például amikor félkörbe áll a csapat, és úgy kell elszámolni 1-20-ig, hogy semmi jelet nem adhatunk másnak, csak valaki mondja be a következő számot, és így kell eljutni egészen 20-ig.

Volt Nemek harca vetélkedő, Gábor bácsi és Dani bácsi, akarom mondani Daniella vezetésével, amikor is a lányok és fiúk versenyezhettek, hogy melyik nem tud jobban bizonyos dolgokat, illetve az ellenkező nemével kapcsolatos témában többet.

Aztán volt az elmaradhatatlan bátorságpróba, amikor is fent keresztül mész egy úton a vaksötétben, miközben az ifik hol a földön fekve, hol a bozótból kiugorva ijesztgetnek. Van, aki követ egy ideig fura hangokat kiadva, más pedig megragadja a lábad és nem szabadulsz.

Eközben a rúzsos gyilkostól is tartania kell az embernek. Bármikor lecsaphat takarodó előtt. Az egészben meg az az érdekes, hogy nem tudni kire kell számítani. Egy ifire? Diákra? Netán egy tanárra?

Immáron 3. éve, hogy az egész napos kimozdulást Sárváron töltjük. A különböző csúszdákat legtöbben kipróbálják, pozitív élményt szerezve azzal. Sokan a meleg vízben pihennek, de a nap végére mindenki fáradtan ül fel a buszra, kicsit barnább színnel, páran pedig leégve.

Sajnos az idei számháború elmaradt, ugyanis az esős idő közbeszólt. Az „esőprogram” meg abból állt, hogy az ifik körbementek párosával vagy egyedül, és kérdéseket tettek fel magukról. Ezen a napon viszont kiderült, ki kinek kedveskedett, már aki persze részt vett ebben a játékban.

Sportnapról is lehetne mesélni, mindenkinek legalább 3 sportot ki kell próbálnia, illetve részt venni benne. A röpi, foci, kosár, ping-pong, tollaslabda, ugrálókötél mindig népszerű. Na meg a kézműves nap, amikor karkötőt lehet fűzni-fonni, illetve különféle dolgokat lehet alkotni, pólót batikolni.

Egy kicsit rólunk, volt nyolcadikosokról… Talán az hozta össze az évfolyamunkat, hogy teraszos házakat kaptunk a kistáborban, és mindig egymásnál üldögélhettünk, beszélgettünk. Amikor nem arról szólt minden, hogy az ágyban fekve mindenki a Facebookot pörgeti, ha nincs program. Azt hiszem számunkra az idei tábor volt a legjobb, legszuperebb és a legutolsó diákként. Ugyanis legtöbben vissza szeretnénk jönni ifinek, amiért ugyan küzdeni kell majd, de aki jövőre is szeretne Gábor táborba menni, nyilván tenni fog érte, hogy mehessen. Köszönet az ifiknek, tanároknak, amiért ilyen jó programokat raktak össze nekünk!

Szeretném utólag (ismét) megköszönni Gábor bácsinak, és barátnőmnek, Petrának, hogy végül rávettek a táborra, hisz tényleg kár lett volna kihagyni, ezúton is köszönöm! Remélem majd olvassák ezt a kis „cikket”.

Jövőre találkozunk a 2018-as Gábor táborban! ☺

Kelemen Tímea





Jeles hagyományok

Szeptemberben a leginkább minket érintő dolog, az iskolakezdés, ami egy igen régi hagyomány. Ismerjük ezt az érzést, hiszen mindenki átesett ezen a fontos eseményen, vagy ha elsős, akkor most fog. **De miért szeptemberben kezdődik az iskola?** Rákerestem a neten: „Miért szeptemberben kezdődik az iskola?”, és semmi értékelhető választ nem találtam, ha hiszitek, ha nem. Próbálkoztam tovább: „Iskolakezdés”. Ezeket dobta fel a keresésre: családi támogatások iskolakezdéshez – hogyan rendezzük be a gyerek tanulósarkát? – mit vigyen a gyerek uzsonnára az iskolába? gyors és egészséges receptek! – az aggódó anyukák típusai – legyártották a tankönyveket – így segítheted óvodás gyermekedet felkészülni az iskolára – stb. stb. **De miért szeptemberben kezdődik az iskola?** Egy klasszikus válasszal próbálkoztam ami a töri dolgozatoknál be szokott jönni: „Már az ókori görögök is…” Na, róluk ez derült ki: A hatodik-hetedik életévet már az ókorban is a gyermeki fejlődés fordulópontjaként tartották számon, ma is ez az iskolakezdés időpontja minden olyan társadalomban, ahol tankötelezettség létezik. Számos természetközelibb kultúrában nem az életévekben szabják meg a gyermekkor első szakaszának határát, hanem a hatéves kor környékén bekövetkező fogváltást tekintik olyan fordulópontnak, amely mutatja az új feladatokra, új élethelyzetre képessé tevő fejlettséget. Nézzük, mi volt később, a középkorban: Az itt talált írott forrás szerint: a népiskolákban kell megtanulniuk a gyermekeknek az egyházi és állami törvények tiszteletét, ezért a legfontosabb tantárgy a vallástan, mert ez adja az alapokat az erkölcsös élethez. Fontos tárgy az olvasás, az írás, a számtan, a mértan, a rajz és az ének, és a mezei gazdaságtan! (Sehol egy biológia, földrajz, tesi. Viszont a következő szemelvény már segít a nagy kérdés megválaszolásában.) „A legtöbb falusi iskolában nemhogy más, a jövendő élete szempontjából fontos ismereteket, de még írni-olvasni sem tanul meg *a szegény parasztgyermek, aki csak télen járhat iskolába, tavasszal, nyáron és ősszel a mezőn kell dolgoznia, mert szülei nem nélkülözhetik a segítségét*. A gyermekek számára csak teher és kín az iskolába járás télen is, hiszen többnyire távolról, hosszú gyaloglás után jutnak el reggelenként az iskolába, ahol a rosszul fűtött, hideg, füstös teremben dideregve fognak a leckéhez. A szerző szerint a *szülők ne csak a téli hónapokban, hanem egész évben küldjék gyermekeiket az iskolába, hiszen látnák, hogy ott jövendő élete szempontjából hasznos dolgokat tanul, sőt a tanultakat a szülők munkájának segítésére is felhasználhatja*.”

Na, hát ha nem is egész évben kell iskolába járni, de **a nagy nyári mezőgazdasági munkák után, az első őszi hónappal indul a tanév.** Ma már szerencsére nem kell sokat gyalogolni a suliig, és itt fázva tanulni. A gyerekek jövendő élete szempontjából hasznos dolgokat tanulunk manapság is. És ami a legjobb, megmaradt a nyári szünet a vakációra!

Összegyűjtögette: Marika néni



Ti mondtátok…

Mit jelent az i.sz. rövidítés? *„Isten születése…”* (időszámításunk szerint helyett)

Mivel szaporodnak a madarak? *„Kinder tojással…”*

„A hangya hímek miután megtermékenyítik a királynőt, elpusztulnak, de a királynő is előbb-utóbb temetőbe kerül…”

„Az ókori népek a víz közelében megtermékenyítették az élelmiszereket...”





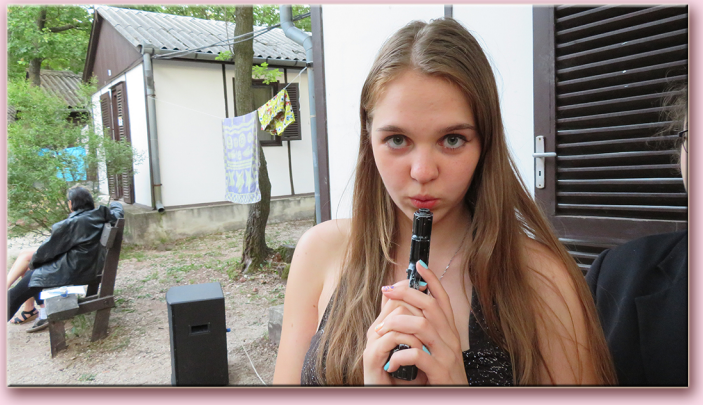



























If traveling
was free,
DANIELLA







